

קריאה בספר הזוהר למתחילים - סמסטר ב - תשס"א

ד"ר רונית מרוז

משך הבחינה: 3 שעות

מועד ב - 25.7.2001

אין להיעזר בספרים או חומרי עזר.

חלק א' של המבחן - כתבו על אחד מתוך שני הנושאים הבאים:

א. כוחות הרע - מה מקורם ומה מעמדם ביחס לאלוהות וביחס לעולם התחתון.

ב. 1. ספר הזוהר נכתב במאה היג - מה הם מסכת הטיעונים בעד ונגד קביעות אלו.

2. כיצד נתחבר ספר הזוהר - מה הן הדעות השונות במחקר.

(שימו לב! לשאלה זו שני חלקים)

חלק ב' של המבחן -

א. בחרו אחד משני הטקסטים המצורפים.

ב. תרגמו לעברית באופן מילולי ומדויק.

ג. נתחו את הקטע - את מערך הדעות המובע בו ואת הקשריהן.

התשובה עבור כל חלק מהווה 50% מן הציון

בהצלחה!

SS-10

זהר רוא דא

בראשית קדמא דכלא שמיא אהיה שמא קדישא (ו) גליפא בסטרוי (ג) נהיר
וגי' בגלפא נהיר) אלהים גליפא בעיטרא (ג) בגלפא דעיטרא) אש"ר היכלא טמיר
וגניו (טו) שריאותא (יו) דרוא דראשית אש"ר רא"ש דנפיק מראשית. וכד

אתחנן לבתר נקודה והיכלא (כסדרא) כחדא כדון בראשית כליל (ראשית) ראשיתא
עלאה בחכמתא לבתר אתחלף גוון ההוא היכלא ואקרי בית (ג) ומיניה אתחדש
היכלא) נקודה עלאה אקרי רא"ש כליל דא בדא ברוא (א) בראשית כד איהו כלא כחדא
בכללא חדא עד לא הוי ישובא בביתא (א) כיון דאודרע לתקונא דישובא כדון אקרי
אלהים טמירא סתימא: זקך סתים וגניו כד בנין (ס) עד דבנין) בגייה לאולדא
וביתא קיימא בפשיטו דתקונא דאינון זרע קדש ועד לא אתעדיתא ולא אתפשט
פשיטו דישובא לא אקרי אלהים אלא כללא בראשית לבתר דאתחנן בשמא
(כלק ר"ב) דאלהים אפיק אינון תולדין מההוא זרעא דאודרע ביה. מאן ההוא זרעא
אינון (ג) אתוון גליפן רוא דאורייתא דנפקו מההיא נקודה, ההיא נקודה זרע (א) בגו
ההוא היכלא רוא (ג) זרעא) (ב) דתלת נקודין (ג) חל"ם. שור"ק. חיר"ק (ג) ואתכלילו
דא בדא ואתעבידו רוא חדא. קו"ל דנפיק בחבורא חדא בשעתא דנפק נפקת בת
וגייה בהדיה דכליל כל אתוון דכתיב א"ת השמיים קול ובת זוגו (ג) האי קול דאיהו
שמים איהו אהי"ה בתראה:

י'ואמר אלהים יהי אור ויהי אור מהכא איהו שירותא (א) לאשכחא גניוין חין
אתברי עלמא בפרט דעד הכא הוה בכלל ובתר אתהדר כלל למהוי
(ב) כלל ופרט וכלל. עד הכא הוה כלל תליא באוירא מרוא דאין סוף. כיון
דאתפשט חילא בהיכלא עלאה רוא דאלהים כתיב ביה אמירה ויאמר אלהים דהא
לעילא לא כתיב ביה אמירה בפרט ואע"ג דבראשית מאמר הוא (א) אבל לא כתיב
ביה ויאמר דא (ג) ויאמר איהו קיימא (ד) למשאל ולכנדע. א ויאמר חילא.
(ה) דאתרם וארמותא (ו) בחשאי (ב) (ויחי ר"ד ב) מרוא דאין סוף ברוא (ג) ברישא
דמחשבה (ג). ויאמר אלהים השתא (פ"ע ט"ו ע"ב) אוליד ההוא היכלא כמה דאתעדיתא
מזרעא דקדש ואוליד בחשאי ומהו דאתילד אשתמע לבר בן מאן דאוליד ליה
אוליד בחשאי דלא אשתמע כלל כיון דנפק מניה מאן דנפק אתעביד קול
דאשתמע לבר. יהי אור כל מה דנפק ברוא דא נפק. (ר"ב ב) יהי על רוא דאבא
ואמא דאיהו י"ה (ד) ולבתר אתהדר לנקודה קדמא למהוי שירותא לאתפשטא
למלא אחרא. אור ויהי אור אור דכבר הוה (ה) אור דא רוא סתימא אתפשטותא
דאתפשט ואתבקע מרוא דסתרא דאור עלאה סתימא (ג) בקע בקדמיתא ואפיק
חד נקודה סתימא מרוא דיליה דהא אין סוף בקע מאוירא דיליה (ה) וגלי האי
נקודה י כיון דהאי י אתפשט מה דאשתאר אשתכח אור מההוא רוא דההוא אור
סתימא כד אשתכח מניה נקודה קדמא י אתגלי לבתר עליה (ג) סיה ע"א)
מטי ולא מטי כיון דאתפשט נפק ואיהו הוא אור דאשתאר מאויר (ז) והיינו
אור דכבר הוה.